

Paslı Çivi

– Halit Durucan · 12 Mart 2025

Paslı Çivi

İnsanların derin saplantıları vardır. Bu öyle korkunç bir saplantıdır ki; onu çekip çıkarmaya ne keserin, ne de kerpetenin gücü yetmez.

Ortaokul yıllarımda uzun yaz tatillerinde inşaatlarda çalışmıştım. Çoğu kez kalaslardan çivi sökmeye çalışırdık. Paslı olmasa da pek çoğu inatçıydı ve bir türlü çıkmıyorlardı. O ne inat öyle! Bazen ya keser sekerdi; dengemizi kaybedip, çivili keresteye basar ayağımıza çiviler batardı. Ekmek parası! Henüz çocuk denilecek yaşlarda inşaat işçiliği yapar, aile bütçesine katkı sağlardık.

Saplantılar, inşaat işçiliğinden daha zorludur bunu bana hayat öğretti. Ortaokul çağlarında ve 1980 öncesinde çeşitli ideolojik kitaplar okuyordum ve bu yüzden her yıl bütünlemeye kalıyor, bütünleme sınavlarında başarılı olup, bir üst sınıfa geçiyordum.

Anarşinin azgın olduğu o dönemlerde okula gitmek mucizelere bağlıydı ve babam benim ideolojik bir saplantımın olduğunu biliyordu ve derin bir üzüntüye kapılıyor, hayatımdan endişe duyuyordu.

Bütünlemeye kalmamı anarşiye bağlarken, ders kitapları okumam gerekirken, ideolojik kitapları okumama kafayı takıyor ve yakmak istiyordu ancak kitaplarımı vermiyor, gecekondunun çatısında koruma altına alıyordum.

Bu bir saplantıydı o dönemin şartlarında. Bir tarafı tutmak gerekiyordu ancak dini, kültürel ve sosyolojik yönü ile olaya baktığımdan kendimi yakın gördüğüm bir ideolojiye bağlamıştım. Yeri gelir dayak yer, yeri gelir dayak atardık. Derken, ülkü ocaklarına ayağım alıştı. Yazmaya ve okumaya yatkın olduğumdan seminer vermeye, seminer dinlemeye giderdim. O karanlık dönem, 12 Eylül 1980 yılında askeri bir

darbeyle son buldu; o tarihte Isparta'da acemi birliğinde askerdim.

Bu ideolojik saplantılar, zihnimize bir paslı çivi çakılmış ve bir türlü sökülüyordu. O dönemde sağ-sol çatışmasının bir ABD projesi olduğunu; Türkiye'm üzerine oynanan korkunç bir plan olduğunu ne yazık ki anlayamadık. Onca genç ve mahallemizden sağcı-solcu arkadaşlarımız zihnimize çakılan bu paslı çivi yüzünden kara toprakla tanıştı. Binlerce aile bireyi kendi içinde birbirine düşman kesildi; kardeş kardeşe, arkadaş arkadaşına, evlat babasına ve kız anasına düşman kesildi. O paslı çivi 12 Eylül sabahı sökülüp atıldı.

Bana göre her bir saplantı zihnimize ve yüreğimize saplanan birer paslı çividir; sökülmesi de yıllar almaktadır. Kin, öfke, nefret, bencillik, dini duyguların istismarı ve daha niceleri birer paslı çividir ve hayat yolunda insanların hayatını kâbusa çevirmektedir.

Törelerin ve bazı anlamsız geleneklerin de birer paslı çivi olduğunu düşünüyorum. Töreler yüzünden masum gençler, aşiretin aldığı ortak karar ile öldürülüyor. Böylece aşiretler namusunu temizlediğine inanıp, vicdanını rahatlatıyor. Medeni bir dünyada yaşayıp, sorunları hukuk ve yasalar yoluyla çözmeyi bir tarafa bırakıp, evladını katletmek nasıl bir vicdandır! Bu anlamsız töreler yüreklere, vicdanlara öyle bir çakılmış ki, binlerce yıldır bir türlü çıkarılmıyor.

Töreler paslı çividir de emeviler tarafından din diye dayatılan dini anlayışlar paslı çivi değil midir? Bunun çok yönlü sebepleri vardır elbet. Bana göre birinci sebep; din üzerinden siyasi, sosyal ve ticari yönden rant elde etmektir. Bu sebeptir ki, her bir mezhebin altında tarikatlar ve cemaatler örgütleniyorlar. Hepsinin de dini anlayışları birbiriyle çatışmaktadır. Aslında hepsi de ehl-i sünnet vel cemaat şiarıyla beyinlere çiviler çakarken, kendilerinden olmayanları da "mürtet" olarak ünlüyorlar! Ortadoğu coğrafyasına baktığımızda batı ve İsrail tarafından oluşturulan radikal dinci terör örgütleri tekbirler eşliğinde Müslüman Müslümanı katlediyor! Tüm bu vahşete bakıldığında Arap dünyası büyük bir tuzağa düşürüldüğünü yüzlerce yıldır anlayamadığını görüyoruz. Doğal zenginliğinin Batılı emperyalistler tarafından talan edilmesine sesini çıkaramıyor. O kadar ki; Ortadoğu ülkelerinin yöneticilerini ABD belirlemektedir. İşte koltuklarında oturan bu şeyhler, krallar ve diğer devlet adamları abilerinin kuklası olduklarından ABD'nin her isteğini yerine getiriyorlar; hatta kardeşinin boynunu bile mezhep farklılığı yüzünden kesebiliyorlar! Bu, kökü derinlere kadar uzanan paslı bir çividir ve bu çivinin bu zihniyetle bu inanç biçimiyle çıkarılması imkânsız görülmektedir.

Bu uydurulmuş din saplantısı yüzünden binlerce Türk insanı, Arapların İslamlaştırma adı altında katledildi. O günün ve günümüz Müslümanları, gerçekten Kuran'a gönül vermiş olsalardı, Kuran'da dinde zorlamanın olmadığı gerçeğiyle yüzleşirlerdi. Ancak bu gerçekler mezhepler, tarikatlar ve cemaatler tarafından uydurulan hadislerle gizleniyor. Ne acı, ne tuhaf ve ne yoz bir din anlayışı!

Geçmişin ve günümüzün bu hakikatleri karşısında dinin siyasete kesinlikle alet edilmemesi gerekiyor. Zira İslam dini herhangi bir rejim belirlememiştir. Devletleri ayakta tutan tek gerçeğin "adalet" olduğu ve devletlerin dininin de sadece "adalet" olduğunu çok açık bir şekilde beyan etmektedir.

Şu bir gerçek ki; paslı çivinin başı kopar ancak paslı gövdesi saplandığı yerde kalır. Öyleyse, tek çıkış yolu ilim ve hakikat yoludur. İslam dinin bir inanç olduğunu ve yüreğimizde yaşatılması gerektiğini bilmeliyiz ve kesinlikle dini yorumlarla veya naslarla bir devletin yönetilmesinin imkânsızlığını anlamamız gerekir. Bu sebeple; laikliğe, cumhuriyete ve demokrasiye "dinsizlik" iftirası atarak kin ve öfke kuma-

nın hiçbir anlamı yoktur. Bu yönetim biçimlerinin esasında dini de istismar aracı olmaktan koruduğu gerçeğini anlamalıyız. Ancak ilim ve irfan yolu izlenerek paslı çivileri aklımızdan ve vicdanımızdan söküp atabilir, aydınlık yarınlara emin adımlarla yol alabiliriz.

Yaratılış kanunlarına uymak, yaşayıp ve yaşatmak zaten İslam'ı yaşamak anlamına gelmektedir. Gerisi laf-ı güzaftır, diyerek makalemi tamamlıyorum.